

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/89/2015
Identifikačné číslo spisu: 1613010232
Dátum vydania rozhodnutia: 09.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1613010232.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbelského PhD. v trestnej veci obvineného M. H. pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 3T/96/2013, na neverejnom zasadnutí dňa 9. mája 2017 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 16. decembra 2014, sp. zn. 4To/131/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného M. H. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 5. septembra 2013, č. k. 3T 96/2013-697 bol M. H. (ďalej len „obvinený“) uznaný vinným zo spáchania zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

ako konateľ spoločnosti H. s. r. o., IČO: XX XXX XXX, podal dňa 25. januára 2010 na Daňovom úrade v Malackách daňové priznanie za zdaňovacie obdobie IV. štvrťroka 2009 a dňa 30. apríla 2010 daňové priznanie za zdaňovacie obdobie I. štvrťroka 2010 a 01. júla 2010 daňové priznanie za zdaňovacie obdobie II. štvrťroka 2010, v ktorých nepriznal daň z pridanej hodnoty za nákup a predaj ojazdených motorových vozidiel, čím skrátil svoju daňovú povinnosť na dani z pridanej hodnoty a spôsobil Štátnemu rozpočtu SR v zastúpení Daňovým úradom Malacky škodu minimálne vo výške 193.711,31 €.

Podľa § 276 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zák. súd obvineného odsúdil k trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

O odvolaní obvineného, podanom proti rozsudku Okresného súdu Malacky, Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. decembra 2014 rozhodol uznesením, č. k. 4To/131/2013-798, a to

tak, že zamietol odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por., nakoľko nebolo dôvodné.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 16. decembra 2014, sp. zn. 4To/131/2013, podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie, doručené Okresnému súdu Malacky dňa 04. februára 2016.

Ako právne dôvody dovolania označil obvinený dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Tr. por..

Obvinený sa nestotožnil s rozsudkom Okresného súdu Malacky, nakoľko podľa jeho názoru uvedená trestná vec nebola súdom prvého stupňa náležite objasnená a právne posúdená z dôvodov, že Daňový úrad Malacky podľa obvineného v rámci svojej kontrolnej činnosti a rovnako ani súdna znalkyňa Ing. I. I. pri vypracovaní znaleckého posudku v predmetnej veci nevzali do úvahy skutočnosti, ktoré sú podstatné pre určenie výšky daňovej povinnosti, a to kúpnu cenu vozidiel, ale len ich predajnú cenu, skutočnosť, že obvinený po kúpe vozidiel v zahraničí tieto vozidlá do Slovenskej republiky doviezol, prihlásil v Slovenskej republike do evidencie vozidiel, zaplatil poplatky za vydanie evidenčných čísiel, zaplatil STK a EK, zaplatil pohonné hmoty za cestu zo zahraničia do Slovenskej republiky a skutočnosť, že obvinený v sledovanom období nakupoval tiež iný tovar od iných dodávateľov, kde v danom období nakúpil tovar v hodnote asi 200.000,- €, avšak daňový úrad tieto náklady nepoňal do svojho zisťovania ani do znaleckého posudku. Z uvedených skutočností je zrejmé, že ani správca dane ani znalec nevychádzali z úplných a relevantných podkladov a došlo k skresleniu sumy daňovej povinnosti vypočítanej daňovým úradom, čo má zásadný vplyv na právnu kvalifikáciu daného skutku.

V dovolaní obvinený M. H. ďalej uviedol, že daňová kontrola sa skončila o niekoľko mesiacov neskôr, ako prestal byť konateľom spoločnosti. Preto sa domnieval, že neobstojí záver súdu, že musel mať prinajmenšom nepriamy úmysel, keď pokračoval v páchaní trestnej činnosti aj po upozornení pracovníčky daňového úradu, ktorá ho po skončení daňovej kontroly upozornila, že v účtovaní dane z pridanej hodnoty postupuje nesprávne. Obvinený v uvedenom čase už nebol konateľom spoločnosti, a preto s ním žiadny pracovník nekomunikoval a po skončení daňovej kontroly daňový úrad odovzdal dokumentáciu aktuálnemu konateľovi p. I. a s obvineným už vôbec nekomunikoval.

Odporúčanie účtovať o daných účtovných prípadoch bolo obvinenému odporúčané jeho účtovným poradcom, pričom tento nebol vypočutý ani v daňovom konaní a ani v konaní pred súdom.

Vzhľadom na uvedené, podľa názoru obvineného, jeho konanie bolo prvostupňovým súdom a tiež súdom druhého stupňa nesprávne vyhodnotené ako konanie úmyselné. Skutkové zistenia ustálené vo výrokovej časti rozsudku nezodpovedajú všetkým znakom použitej právnej kvalifikácie skutkovej podstaty zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., v ktorom v danom prípade absentuje subjektívna stránka, v čom obvinený vzhliadol dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por..

Dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. videl obvinený v tom, že súd nevykonal dôkaz - výsluch svedka Z. I., ktorý bol konateľom spoločnosti od 17. septembra 2010, t. j. v čase kedy bola zo strany Daňového úradu v Malackách vykonávaná daňová kontrola, ktorá bola podkladom pre začiatok trestného stíhania v predmetnej trestnej veci, čím mu bolo tiež odopreté právo vyjadriť sa pred súdom k samotnému výsluchu svedka a klásť mu otázky k priebehu a okolnostiam kontroly, teda k okolnostiam, ktoré mali zásadný vplyv na samotné trestné konanie a v konečnom dôsledku aj pre rozhodnutia v danej trestnej veci.

Obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd vyslovil rozhodnutím porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa uplatnené dovolacie dôvody opierajú, a aby súčasne zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/131/2013 zo dňa 16. decembra 2014, ako aj rozsudok Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/96/2013 zo dňa 05. septembra 2013 v časti výroku o vine a treste.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky navrhol podané dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods.1 a 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods.1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných nedostatkov, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§§ 322 ods. 3, 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Dovolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom, ako ho ustálili prvostupňový a druhostupňový súd. V danej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku prvostupňového súdu. Súd prvého stupňa po vyhodnotení všetkých dôkazov svedčiacich v prospech, ako aj v neprospech obvineného dospel k záveru, že obvinený sa skutku dopustil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti odcudzujúceho rozsudku, čo bolo potvrdené aj odvolacím súdom. Tento záver sa viaže i na zistenie o úmyselnom konaní obvineného M. H., ktoré je takisto skutkovým zistením a dovolací súd je ním viazaný.

Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný vinným.

Obvinený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. vzhliadol v nevykonaní dôkazu výsluchom svedka Z. I., ktorý bol konateľom spoločnosti H. s. r. o. od 17. septembra 2010, čím mu bolo odopreté právo vyjadriť sa pred súdom k samotnému výsluchu svedka a klásť mu otázky.

Od výsluchu svedka Z. I., ktorý navrhol prokurátor v obžalobe, a nie obvinený, súd upustil na hlavnom pojednávaní a náležite to aj odôvodnil v odsudzujúcom rozsudku. Rozhodnutie súdu nenamietal obvinený tak na hlavnom pojednávaní, ani v rámci odvolania, preto sa uvedeným dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 4 Tr. por. dovolací súd nezaoberal.

Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko obvinený skutočnosťami uvedenými v dovolaní nenaplnil ním uvedené dovolacie dôvody v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c.) a písm. i) Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.